

Recensie: Interview Echo Beatty

foto © Echo Beatty

Recensie:

Echo Beatty is een duo uit Antwerpen met frontvrouw Annelies Van Dinter en multi-instrumentalist Jochem Baelus. De debuutplaat "Tidal Motions" kwam begin 2013 uit. De plaat werd omschreven als pop noir en een kruising tussen Portishead, Patti Smith en Nick Cave. "Nonetheless" is de opvolger en kwam op 28 maart 2016 uit. Voor hun releaseshow op 1 april in Het Bos in Antwerpen en al de andere optredens krijgt het duo hulp van drummer Louis Evrard.

Voor de naam van de band was Bob Dylan een belangrijke invloed. Is hij dit ook voor jullie muziek?

Annelies: Voor Jochem is dat geen invloed maar voor mij wel. Ik ben opgevoed met de muziek van Dylan. Toen ik de groepsnaam bedacht, las ik "Chronicles", de biografie van Dylan. Ik wilde een cryptische naam die ook als personen naam zou kunnen doorgaan. Het moest beeldend genoeg zijn zodat het meerdere lagen kon hebben. Echo was zijn eerste liefde waardoor hij muziek begon te schrijven en Beatty is de nickname van zijn moeder. Tekstueel zal mij dat zeker beïnvloed hebben want ik hou wel van teksten waar meer inzit.

Toch klinkt jullie muziek donkerder en neigt hij meer naar pop noir. Welke andere inspiraties zijn belangrijk geweest?

Jochem: Voor deze plaat maakten we een universum. We bespreken onderling welke elementen we willen accentueren en welke we juist opzij willen laten. Bij deze plaat zijn heel veel primitieve klanken opgedoken.

Annelies: Het was vooral de rituele muziek die ze nu nog in Afrika spelen die we in onze songs probeerden te krijgen. We deden echt ons eigen ding. Een lijn zal nooit te vinden zijn in onze muziek.

Jochem: Soms liepen we vast en dan grepen we terug op dat tribale. Hierdoor vonden we terug de inspiratie dat we nodig hadden. Dat repetitieve wilden we ook in de belevenis van onze muziek steken. We wilden de stammenmuziek meenemen bij ons zonder daar direct naar te verwijzen.

De plaat is door jullie zelf opgenomen, ingespeeld en geproduceerd. Hoe verliep het opnameproces voor jullie?

Annelies: We gebruikten voor de opnames een technicus maar daarnaast deden we alles zelf. Eerst namen we de nummers in de repetitieruimte op en werkten ze daarna uit. Zo bereidden we ons voor om in de studio op te nemen. Les Ateliers Claus bestond uit één groot lokaal en het had geen controleruimte. Al het materiaal stond klaar zodat we telkens konden veranderen wanneer dat nodig was.

Jochem: We hebben alles apart opgenomen. Het grootste deel van de plaat was al vooraf klaar. We wisten waar we naartoe wilden en maakten schetsen in de pre-productie. In de studio probeerden we dat over te nemen en kleine dingen bij te voegen. De klank moest vooral technisch zeer goed zijn.

Annelies: Wat bij beide platen gebeurde, was dat we bepaalde sporen niet konden herproduceren. Hierdoor gebruikten we alles wat we al opgenomen hadden. Dat is iets waar we bij de volgende plaat rekening mee zullen houden.

Was het een ander proces dan bij de debuutplaat?

Annelies: De nummers van de debuutplaat hebben we anders uitgewerkt. Daar deden we het met twee. De opbouw en arrangementen werden mee gedictieerd door de wetten van de loopstations. We namen enkel de dingen die we live konden doen.

Nu hebben we eerder omgekeerd gewerkt met het idee om er live een muzikant bij te halen. We wilden ons niet laten limiteren. Dan zoek je andere beperkingen op omdat die fijn zijn. Zo ga je creatiever gaan zoeken. Nu hebben we terwijl we opnamen de nummers gearrangeerd. Na de opnames zijn we beginnen repeteren met een drummer zodat we ze live kunnen brengen.

Jochem: Bij de vorige plaat was er veel meer tijd om te experimenteren in de studio doordat we die beperking hadden. Nu hadden we veel meer tracks waardoor we dat minder konden doen en daar waren we wel op voorbereid. Het voelde heel anders aan daardoor. De voldoening krijg je nu pas. Terwijl je dat bij een opnameproces met meer experiment op het moment zelf beleeft. Hier wisten we al heel hard wat het resultaat zou zijn.

Annelies: De momenten van magie hadden we vroeger in de repetitieruimte toen we daar de eerste demo's opnamen. Bij het effectieve opnameproces heb je dat al gehad en weet je hoe iets zal klinken. Nu krijgt dat bij de repetities voor de liveshow een nieuw gevoel van magie.

Op deze nieuwe plaat hebben jullie een drummer bij de band gevoegd. Werden jullie te veel gelimiteerd als duo?

Annelies: In december hebben we nog een tour gedaan als duo. We zaten toen al met ons hoofd in het trio-verhaal. Ik denk dat het duo-gegeven heel belangrijk is geweest voor de identiteit en sound van de band. Wat Jochem in zijn eentje allemaal klaarspeelde qua beats en loopstation was geniaal. We konden er veel muzikanten bijvragen maar we wilden het spannend houden. Daardoor hebben we beslist om er slechts één muzikant bij te nemen. Louis Evrard gaat naast de drums ook basgitaar spelen.

Jochem: Dat rituele en tribale wilden we ook fysiek op het podium brengen. Hierdoor is het fijn om een organische drummachine op het podium te hebben. We hebben het met twee op de plaat opgenomen maar we wilden het live voluit kunnen uitbuiten. Nu willen we live zo veel mogelijk experimenteren en telkens iets nieuws brengen. "Ravel Ravel" is meteen een mysterieuze en mystieke intro op het album waarin alle elementen voor de rest van het album worden bovengehaald. Was dat de beste track om het album te openen?

Annelies: Het is de beste opener die we hadden op de plaat.

Jochem: De volgorde van onze nummers bepaalt welk nummer een opener werd. We waren er niet meteen over uit dat het de opener zou worden maar op een bepaald moment bleek dat wel het best in de dynamiek te passen. Hierdoor maakten we meteen verschillende aspecten van de plaat duidelijk.

Sommige nummers op de plaat zoals "Spastic Dancers" en "Soldier On Furlough" zijn absurde titels. Is het belangrijk om humor in de teksten te steken?

Annelies: We vinden het allebei wel fijn om hier en daar een knipoog in de muziek te steken. Het is niet onze bedoeling om gitzwarte muziek te maken. Dat komt allemaal zeer natuurlijk, we zijn daar niet bewust mee bezig. Veel titels ontstaan tijdens het schrijfproces waardoor we er zo bekend mee geraken dat dit niet meer wijzigt.

Bij jullie muziek valt de gelaagdheid sterk op. Wat is jullie bedoeling hiermee?

Jochem: Die gelaagdheid gaat meer over het totaalpakket van een nummer. Er is veel te ontdekken in één nummer. We proberen een spanningsveld te creëren.

Annelies: We proberen hiermee meer te bieden dan enkel oppervlakkige nummers. Ik kan zo zelfs mijn teksten op verschillende manieren gaan interpreteren. Voor mij is dat fijn omdat ik zo dingen kan herontdekken en nieuwe momenten meemaak. Dat maakt dat we de nummers heel puur kunnen brengen. Het hoeft niet eenduidig te zijn voor mij.

Jochem: Dit is een plaat waar je meermaals naar kan luisteren. Ik geloof er wel in dat je de nummers nooit kan beu geraken omdat er telkens zowel tekstueel als muzikaal iets nieuw valt te ontdekken.

"The Boat" is een nummer dat sterk opbouwt richting een climax. Heeft dit een bepaalde mening?

Annelies: Het is een Break-Up song. De metafoor van een bootje dat aan het zinken is met op het einde de storm die alles kapotmaakt.

Voor de videoclip van "Hunger Hunger" zijn jullie naar Sri Lanka getrokken. Is dat een plaats waar jullie muziek het best tot zijn recht kan komen?

Jochem: De muzikale ervaring daar is volledig anders dan hier in België. Je kan daar bijvoorbeeld geen cd's kopen van één artiest. Daar gaat het om kwantiteit. Je koopt een cd die vier uur duurt en waar een bepaald genre op staat. Muziek krijgt daar een andere plek. Het is veel meer iets van het dagelijkse leven omdat religie daar een uitgesproken plaats krijgt. Op de bussen speelt altijd muziek maar tegelijk zijn concerten heel moeilijk te vinden. Ik ben benieuwd hoe mensen daar op onze muziek zouden reageren want ik heb weinig gelijkaardige geluiden gehoord.

De muziek die jullie spelen is eerder iets voor een nichepubliek. Is dit iets wat jullie jammer vinden?

Annelies: We zouden graag op de radio gedraaid worden maar dat is niet onze keuze. We maken muziek die we zelf graag horen. Dit wordt niet opgepikt door de grote radiozenders wat jammer is. We merken dat mensen onze muziek ook zonder de radio vinden. We neigen soms naar het experimentele waardoor het niet zo evident is om naar te luisteren. Ik vind het leuk om open te staan voor alle mogelijkheden. We proberen om geen specifieke radiosingle te maken.

Jochem: Ik heb een stille hoop dat het radiolandschap kan veranderen. Als ik de elektronische muziek hoor die op de radio wordt gespeeld, dan klinkt die vrij experimenteel. Hoe de dj's in dub en trap met klanken bezig zijn, was vijf jaar geleden niet mogelijk om op de radio te krijgen. Ik schrik soms van wat er gespeeld wordt. Ik vermoed wel dat binnen een paar jaar de muziek op de radio wat vager kan worden.

Is er een nummer op de plaat die de meeste betekenis heeft voor jullie?

Jochem: Voor ons is dat eerder het totaalpakket. Wij denken minder in nummers en kijken meer naar het concept. We brengen ook geen singles uit maar schuiven meer een nummer naar voor. Zo ontdekt het publiek ons ook maar ze moeten de volledige cd beluisteren om onze muziek te snappen.

Annelies: We houden er van om een volledige plaat uit te brengen en geen EP. Zo kan je een langer verhaal vertellen en iedereen daarin meenemen. "Nonetheless" is voor mij zeer overkoepelend, het betekent "desalniettemin". In de tocht naar je authentieke zelf kom je uitdagingen tegen. Ondanks die moeilijke uitdagingen blijf je toch je eigen ding doen. Sommige nummers zoals "Circles Over The Planes" gaan over die kracht die je moet putten uit jezelf.

Hebben jullie een bepaald doel voor ogen met deze plaat?

Annelies: Deze plaat spreekt directere taal dan de eerste. Hij klinkt ook voller en opener waardoor we hiermee een groter publiek hopen aan te spreken.

Jochem: We willen vooral heel veel spelen en een zo groot mogelijk publiek laten genieten van onze muziek. We zijn muzikanten en geen business mensen dus voor ons staat muziek centraal.

< Niels Bruwier >

Tourdata:

01/04/2016 : Het Bos, Antwerpen 15/04/2016 : Homeplugged, Brussel 19/04/2016 : Lexington, London (UK) 21/04/2016 : Tivoli De Helling, Utrecht (NL) 23/04/2016 : Zoom, Frankfurt (DE) 24/04/2016 : Mascotte, Zurich (CH) 26/04/2016 : Columbiatheater, Berlin (DE) 27/04/2016 : Terrace Hill, Hamburg (DE) 28/04/2016 : Muziekgieterij, Maastricht (NL) 03/05/2016 : Le Grand Mix , Tourcoing (FR) 18/05/2016 : Het Stuk, Leuven 19/05/2016 : Café Café, Hasselt 26/05/2016 : Vooruit, Gent 27/05/2016 : 252CC, Ekeren 03/06/2016 :

Leverkusen (DE)